

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka, ve věci

žalobkyně: **Veolia Energie ČR, a.s.**, IČO 45193410
sídlem 28. října 3337/7, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
zastoupená Mgr. Jakubem Vyroubalem, advokátem advokátní kanceláře
EVb advokátní kancelář v.o.s.
sídlem Poděbradova 1243/7, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

za účasti: 1) **Bytové družstvo DRUKANA**, IČO 28592247
sídlem Ciolkovského 453/27, 734 01 Karviná – Ráj
zastoupené advokátem Mgr. Filipem Jakovidisem
sídlem Bohumínská 1553, 735 32 Rychvald

2) **Statutární město Karviná**
sídlem Fryštátská 72/1, 733 24 Karviná

Shodu s prvopisem potvrzuje

zastoupené advokátkou JUDr. Dagmar Soukenkovou
sídlem Čs. legií 1364/20, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2018 č. j. MSK 150989/2017, ve věci
dodatečného povolení změny stavby

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobám zúčastněným na řízení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2018 č. j. MSK 150989/2017, kterým bylo změněno rozhodnutí Magistrátu města Karviné ze dne 15. 9. 2017, č. j. MMK/124372/2017 o dodatečném povolení změny stavby bytových domů č.p. X, X, X a X, které jsou součástí pozemků parc. č. X,X, X, X v k. ú. Ráj, pro stavební úpravy v 1. podzemním podlaží provedené za účelem změny v užívání těchto staveb spočívající ve změně způsobu vytápění a přípravy teplé užitkové vody z centrálního zásobování teplem na tepelné čerpadlo s bivalentním zdrojem vytápění – dvou elektrokotlů, a to tak, jak je uvedeno ve výroku žalobou napadeného rozhodnutí.

2. Žalobkyně v žalobě vymezila tyto žalobní body:

- 1) Žalobkyně namítla absenci písemné dohody stavebníka s držitelem licence, poukázala přitom na ust. § 77 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v rozhodném znění (dále jen „energetický zákon“), když má za to, že zákonodárce novelizací zdůraznil důvodnost dopadu na funkčnost zbytku soustavy zásobování tepelnou energií (dále jen „SZTE“), přičemž už jen možnost ovlivnění SZTE má být důvodem pro dohodu s držitelem licence. Žalobkyně v průběhu správního řízení opakovaně upozorňovala, že vliv stavby může negativně ovlivnit provoz celé SZTE, teplotnosnou látku a její parametry. Správní orgány obou stupňů neodůvodnily svůj názor, že se v posuzované věci o takovou změnu nebo zásah nejedná. K tomu mohly dospět jen, pokud by si o této otázce nechaly zpracovat znalecký posudek. Žalobkyně poukázala na své vyjádření ze dne 21. 11. 2016 a námitky ze dne 28. 3. 2017, v nichž se k otázkám týkajících se

vlivu stavby na SZTE vyjadřovala. Vydání napadeného rozhodnutí, aniž by došlo k uzavření písemné dohody ve smyslu ust. § 77 odst. 4 energetického zákona, je v rozporu s tímto ustanovením. Žalobkyně byla tímto postupem zkrácena na svých právech.

- 2) Projektová dokumentace je nekompletní a v rozporu s právními předpisy, neboť v ní zejména chybí v dostatečném rozsahu zpracovaná dokumentace odpojení a ani přiložený průkaz energetické náročnosti budovy (dále jen „PENB“) neobsahuje veškeré náležitosti, jelikož jeho součástí má být též posouzení ekologické proveditelnosti.
 - 3) Nesoulad s požadavky územní energetické koncepce Moravskoslezského kraje a s územně plánovací dokumentací města Karviné.
 - 4) Nedostatečné zpracování projektové dokumentace v souhrnné technické zprávě ve vztahu k údajům o zásadách hospodaření s energiemi, neboť posouzení ekonomické proveditelnosti bud' zcela absenteje nebo není dostatečně vyhodnoceno.
3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že obsah podané žaloby je téměř totožný s obsahem odvolání a má za to, že námitky byly dostatečně vypořádány v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění plně odkázal. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
 4. Osoba zúčastněná na řízení Bytové družstvo DRUKANA ve vyjádření uvedla, že žalobkyně nevznesla žádné nové námitky oproti stavebnímu řízení. Osoba zúčastněná na řízení se k těmto námitkám vyjadřovala již v průběhu stavebního řízení, považuje je za zcela nedůvodné a navrhla zamítnutí žaloby.
 5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.).
 6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že stavební úřad dne 29. 8. 2016 obdržel žádost o vydání předmětného povolení stavby, kterou bylo zahájeno správní řízení. Stavební úřad opatřením ze dne 16. 9. 2016 vyzval stavebníka, aby ve lhůtě do 30. 11. 2016 doplnil podanou žádost o údaje a podklady, které ve výzvě specifikoval a vedené řízení přerušil. Po doplnění požadovaných podkladů stavební úřad opatřením ze dne 6. 3. 2017 oznámil dle ust. § 112 odst. 1 s použitím ust. § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (dále jen „stavební zákon“) zahájení řízení o dodatečném povolení stavby účastníkům řízení a dotčeným orgánům a současně nařídil k projednání žádosti ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 28. 3. 2017. V opatření stavební úřad poučil dotčené orgány a účastníky řízení o zásadě koncentrace řízení a o způsobu uplatnění námitek dle § 114 stavebního zákona, jakož i o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu.

7. Součástí spisu je protokol o kontrolní prohlídce stavbou dotčeného bytového domu ze dne 28. 3. 2017, dle něhož nebylo možné zjistit současný stav stavby z důvodu nepřístupných místností, ve kterých se nachází technologie tepelných čerpadel. Protokol dále obsahuje námitky uplatněné žalobkyní. Stavební úřad nařídil opakované ústní jednání s ohledáním na místě na den 11. 5. 2017. Dle protokolu z opakovaného ústního jednání žalobkyně setrvala na svých námitkách ze dne 28. 3. 2017 a na splnění podmínek uvedených v dřívějších vyjádřeních. K námitkám uplatněným žalobkyní se vyjádřil i žadatel, a to písemností ze dne 22. 5. 2017.
8. Dne 24. 5. 2017 stavební úřad v rámci součinnosti požádal Státní energetickou inspekci (dále jen „SEI“) o sdělení k podnětu žalobkyně ze dne 15. 5. 2017, zda v řízení předložený PENB je zpracován objektivně, pravdivě a úplně v souladu s ust. § 7a odst. 4 písm. d) zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hospodaření energií“). Dne 30. 5. 2017 SEI sdělila, že o výsledku kontroly PENB bude informovat. Poté stavební úřad v opatření ze dne 26. 5. 2017 účastníkům řízení dal možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, a to dne 21. 6. 2017. Stavební úřad obdržel dne 20. 6. 2017 písemnost žalobkyně nazvanou „Vyjádření se k novým skutečnostem“, ve které žalobkyně zejména uvedla, že jí svědčí věcné právo ke stavbě, resp. i pozemku dotčenému projednávaným stavebním záměrem, konkrétně věcné břemeno. Ze spisu dále vyplývá, že dne 20. 7. 2017 nahlížel do spisu pracovník SEI, a to z důvodu ověření, zda PENB, který je součástí spisu, je shodný s PENB předloženým kontrolovanou osobou.
9. Stavební úřad vedené řízení ukončil vydáním rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 15. 9. 2017, č. j.: MMK/124372/2017, proti němuž podala žalobkyně odvolání, o kterém bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.
10. U ústního jednání před krajským soudem se vyjádřila také osoba zúčastněná na řízení Statutární město Karviná, že se připojuje k argumentaci žalobkyně, neboť má zájem na nerušené dodávce tepla v dotčených nemovitostech.
11. Podle § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, nebylo-li ve věci vydáno územní rozhodnutí nebo územní opatření, popřípadě nebyl-li vydán územní souhlas, územním rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, popřípadě s regulačním plánem v rozsahu, ve kterém nahrazuje územní rozhodnutí, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací.
12. Podle § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu.
13. Podle § 111 odst. 1 písm. c) stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadované zvláštním právním předpisem.

14. Podle § 111 odst. 1 písm. d) stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány.
15. Podle § 112 stavebního zákona stavební úřad oznámí účastníkům řízení, kteří jsou mu známi, a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení nejméně 10 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námitky, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto. V případě řízení s velkým počtem účastníků se v oznámení o zahájení řízení a v dalších úkonech řízení účastníci řízení podle § 109 písm. e) a f) identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí přímo dotčených vlivem záměru.
16. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první, se nepřihlíží.
17. Podle § 77 odst. 4 energetického zákona odběratel tepelné energie může zřídit a provozovat náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je propojen s rozvodným tepelným zařízením nebo může ovlivnit jeho provoz, teplotonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry, pouze po písemné dohodě s držitelem licence na rozvod tepelné energie.
18. Podle § 77 odst. 5 energetického zákona změna způsobu dodávky nebo změna způsobu vytápění může být provedena pouze na základě stavebního řízení se souhlasem orgánů ochrany životního prostředí a v souladu s územní energetickou koncepcí. Veškeré vyvolané jednorázové náklady na provedení těchto změn a rovněž takové náklady spojené s odpojením od rozvodného tepelného zařízení včetně odstranění tepelné přípojky nebo předávací stanice uhradí ten, kdo změnu nebo odpojení od rozvodného tepelného zařízení požaduje.
19. K prvnímu žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že žalovaný se se shodnou odvolací námitkou vypořádal na straně 11 a násl. napadeného rozhodnutí a nepřisvědčil žalobkyni, že by stavebnímu úřadu konkrétně namítala, jakým způsobem předmětná stavba ovlivní provoz SZTE, teplotonosné látky a jejich parametrů. Žalovaný současně připomněl ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), že ekonomické ani provozní problémy (bezpečnost a plynulost dodávek ostatním klientům žalobkyně, či provozování slepých větví soustavy zásobování tepelnou energií) nejsou z právního pohledu způsobeny stavbou samotnou, spočívající ve vybudování samostatného systému vytápění, ale až ukončením soukromoprávního odběratelského vztahu mezi provozovatelem SZTE a stavebníkem. Současně žalovaný uvedl, že stavebním záměrem nedojde ke stavebnímu zásahu do SZTE ve vlastnictví žalobkyně a tudíž nedojde ani k přímému dotčení jejích práv vyplývajících z vlastnictví rozvodného tepelného zařízení.
20. Krajský soud ve svém posouzení vycházel především z ust. § 77 odst. 4 energetického zákona, které stanoví povinnost dohody s držitelem licence na rozvod tepelné energie ve dvou případech. Jednak jedná-li se o náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie, který je

propojen s rozvodným tepelným zařízením a jednak pokud tento náhradní nebo jiný zdroj tepelné energie může ovlivnit provoz rozvodného tepelného zařízení, teplotonosnou látku v rozvodném tepelném zařízení nebo její parametry. Žalobkyně tvrdí, že v jejím případě se jedná o druhý z důvodů, pro který byla písemná dohoda nezbytná. Žalobkyně v podané žalobě uvedla konkrétně svá písemná podání učiněná v průběhu správního řízení, v nichž vliv stavby na SZTE tvrdila. Obsahem správních spisů má krajský soud za prokázané, že citovaná podání žalobkyně skutečně v průběhu správního řízení podala, má však shodně s žalovaným za to, že jejich obsah netvoří tvrzení, že nový zdroj tepelné energie může ovlivnit provoz rozvodného tepelného zařízení nebo teplotonosnou látku v něm nebo její parametry. Ve vyjádření ze dne 21. 11. 2016 se žalobkyně zabývala především technologií odpojení od SZTE a tím, co by v tomto ohledu měla obsahovat projektová dokumentace. Rovněž se zde tvrdí, že v projektové dokumentaci by měl být posuzován také vliv odpojení či změny způsobu vytápění na stabilitu provozu zbývajících zařízení, popřípadě potřebu nezbytných úprav, aby nebyla ohrožena bezpečnost a plynulost dodávek tepelné energie ostatním klientům. Podle názoru krajského soudu toto vyjádření žalobkyně neobsahuje žádná konkrétní tvrzení o ovlivnění provozu rozvodného tepelného zařízení, teplotonosné látky nebo jejích parametrů ve smyslu ust. § 77 odst. 4 energetického zákona. V námitkách ze dne 28. 3. 2017 žalobkyně opět zdůraznila, že projektová dokumentace musí být komplexní i co se týče odpojení od stávající SZTE. Je zde vyjádřen nesouhlas s odpojením od SZTE formou zaslepení přívodních větví, což je považováno za nedostatečné, neboť trvalé provozování slepých větví není s ohledem na nutnost zabezpečení kvality a kontinuity dodávek tepelné energie v předmětné lokalitě žádoucí. Ani v tomto námitkovém tvrzení neshledal krajský soud konkrétní námitky ve smyslu ust. § 77 odst. 4 energetického zákona. Tvrzení žalobkyně jsou opět zcela obecná, stanovisko je sice negativní, ale z jiných důvodů. Žalobkyně netvrdí ovlivnění provozu stávajícího tepelného zařízení, teplotonosné látky v něm ani jejích parametrů. Vzhledem k absenci jakýchkoliv tvrzení žalobkyně ve smyslu ust. § 77 odst. 4 energetického zákona, je zcela nepodložený její požadavek na vypracování znaleckého posudku správními orgány. Na základě uvedeného se krajský soud ztotožnil s hodnocením žalovaného ve vztahu ke shodné odvolací námitce v napadeném rozhodnutí s tím, že opakovat důvody, pro něž žalovaný shledal námitky žalobkyně za liché, netřeba, neboť odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je soudu a nepochybně i žalobkyni známo; postačí proto na žalobou napadené rozhodnutí odkázat (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2018, č. j. 8 As 64/2018-44). Krajský soud proto tento žalobní bod neshledal důvodnými.

21. Také druhý žalobní bod je shodný s odvolací námitkou, s níž se žalovaný vypořádal na straně 13 a násl. napadeného rozhodnutí. Žalovaný se nejprve zabýval účastenstvím žalobkyně, které je dáno pouze právem odpovídajícím zákonnému věcnému břemeni k nemovitosti dle ust. § 76 odst. 5 energetického zákona. Odkázal přitom na rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2011, sp. zn. 9 As 52/2011. Uvedl, že vlastnické právo k rozvodnému tepelnému zařízení nebylo změnou stavby nijak dotčeno, protože k žádnému stavebnímu zásahu do něj nedošlo a k zásahu do užívání k účelu, pro který bylo realizováno, rovněž z hlediska stavebního zákona nedošlo, neboť dané potrubí je k tomuto užívání způsobilé. Žalovaný doplnil, že ochrana veřejného zájmu není uložena soukromé osobě – vlastníku či provozovateli soustavy SZTE, ani osobě mající právo odpovídající věcnému břemeni k dotčené nemovitosti, ale je záležitostí příslušných orgánů státní správy. Tato skutečnost je velmi důležitá s ohledem na omezení účastníků řízení vznášet v takovém řízení námitky. Dále konstatoval, že v řízení uplatněné námitky (týkající se neúplnosti projektové

dokumentace; nepředložení PENB stávajícího stavu a PENB navrhovaného stavu s posouzením ekonomické, ekologické a technické proveditelnosti; navýšení spotřeby neobnovitelné primární energie; nesouhlasu s ekonomickým hodnocením záměru; rozporu s územní energetickou koncepcí Moravskoslezského kraje a územně plánovací dokumentací města Karviné) jdou nad rámec ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona, neboť práva žalobkyně vyplývají pouze z oprávnění věcného břemene dle ust. § 76 odst. 5 energetického zákona. Žalovaný přisvědčil stavebnímu úřadu, který k uvedeným námitkám z důvodu, že překračují rozsah ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona, nepřihlédl. Krajský soud se s výše uvedenými závěry plně ztotožňuje (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 2. 2017, č. j. 5 As 93/2016-30).

22. Krajský soud v této souvislosti připomíná, že v obecné rovině se postavení žalobce ve správních řízeních tohoto druhu a také rozsahu námitek, které je oprávněn v žalobě namítat stávající judikatura správních soudů věnuje velmi podrobně. Lze poukázat např. na rozsudek NSS ze dne 3. 3. 2011 sp. zn. 7As 108/2010, podle něhož rozsah žalobních námitek je determinován postavením žalobce ve správním řízení, tj. důvodem jeho účastenství ve stavebním řízení, respektive tím, jak jeho veřejná subjektivní práva mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena. Ve smyslu ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona mohla být žalobkyně ve správním řízení dotčena jedině na právech k tepelnému zařízení umístěnému v objektech, jichž se stavba týkala, pokud by na tomto zařízení či technologii byly činěny nějaké zásahy, jinými slovy rozsah její obrany je dán ochranou jejích vlastnických práv.
23. V souvislosti s rozsahem práv žalobkyně, jejichž ochrany se může v rámci žaloby ve správním soudnictví domáhat, považuje krajský soud za vhodné zmínit také usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008 č. j. 8As 47/2005-89 publikovaného ve Sb. NSS pod č. 1764/2009, kde bylo mimo jiné vysloveno: *„...soudní řád správní je svojí povahou „obranou“ normou. Není normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví kontrolu jakékoliv úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právních ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy, je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“*
24. Ve smyslu citované judikatury krajský soud posuzoval také zbylé žalobní body 3 a 4. Žalovaný se i v tomto případě se shodnými odvolacími námitkami náležitě vypořádal v napadeném rozhodnutí, a to velmi podrobně a vyčerpávajícím způsobem. Krajský soud shodně s žalovaným uvádí, že zájmy v území z hlediska územní energetické koncepce a územně plánovací dokumentace nepřísluší hájit žalobkyni, nýbrž náleží k posouzení stavebnímu úřadu, což také v souladu s ust. § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona učinil a dospěl k závěru, že předložená projektová dokumentace je v souladu s územně plánovací dokumentací, a to se Zásadami územního rozvoje Moravskoslezského kraje, ze kterých nevyplývají žádné podmínky pro změnu staveb a s Územním plánem města Karviná, když předmětné bytové domy se dle územního plánu nacházejí v zastavěném území, v zóně hromadného bydlení [U-BH], v ploše obytné zástavby vícebytových 3-5 podlažních domů, a změna staveb bytových domů v zóně hromadného bydlení [U-BH] je přípustná. Podrobně se stavební úřad vypořádal také s námitkami z pohledu požadavků územního

plánu týkajícími se energetiky. Žalovaný pak závěry stavebního úřadu plně aproboval a pro úplnost odkázal ještě na stávající judikaturu NSS (rozsudek sp. zn. 1Ao 1/2005-98). Krajský soud s ohledem na již shora uvedené nemá, co by k tomu více uvedl, když neshledal žádné skutkové ani právní důvody, pro které by se měl od stávající judikatury v případě žalobkyně odklonit.

25. K poslednímu žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že se i v tomto případě plně ztotožňuje se závěry žalovaného, který v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že v daném řízení není možné projednávat žalobkyní namítané ekonomické dopady související s odpojením určitého odběratele od SZTE. Stavební úřad i žalovaný nevyvrací skutečnost, že odstranění přípojky ve vlastnictví žalobkyně může splňovat podmínky podle § 77 odst. 5 věty druhé energetického zákona, jedná se však o otázku soukromoprávní povahy. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 9. 2. 2017, sp. zn. 5 As 93/2016. Krajský soud zdůrazňuje, že označený rozsudek NSS explicitně uvedl, že *„takový požadavek zcela zjevně nemá zákonnou oporu a nelze jej dovozovat ani z § 77 odst. 5 věty druhé energetického zákona. Citované ustanovení stanoví distribuci nákladů spojenou se změnou vytápění. V žádném případě však nezakládá kompetenci stavebního úřadu k tomu, aby bez dalšího rozšiřoval předmět stavebního řízení nad rámec žádosti stavebníka, jakkoliv zavazoval stavebníka k povinnostem týkajícím se tepelné přípojky, která není jeho vlastnictvím, vyzýval jej k doplnění žádosti o stavební povolení atp.“* S ohledem na výše uvedené krajský soud neshledal, že by se žalovaný dopustil namítaného pochybení spočívajícího v nezákonném posouzení právní otázky a uzavírá, že bylo rozhodnuto v souladu s konstantní judikaturou.
26. Na základě shora uvedené argumentace krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšný žalovaný se nároku na náhradu nákladů řízení vzdal.
28. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou ji soud uložil anebo na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných. Podle obsahu soudního spisu žádné takové skutečnosti v posuzované věci nenastaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 15. května 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu